

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal blot indskrænke mig til sige tak til det flertal af partier, der har givet tilsagn om at støtte lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 238: Forslag til lov om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 16/4 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Peter Hansen-Nord (V):

Ved behandlingen af lovforslag nr. L 238 må vi fra partiet Venstre sige, at dette forslag kan vi ikke støtte.

Jeg vil sige, at forslaget er ét af utallige eksempler på, hvad Folketinget skal lade være at blande sig i. Omsætningen af fast ejendom er en klar privatretlig handling, som vi skal holde fingrene væk fra. Køber og sælger kan normalt i sådanne situationer selv vurdere, hvad det er for omkostninger, der ligger både i sælgers situation, men også i købers situation.

Det er derfor heller ikke ualmindeligt, at man i dag ser slutsedler, hvor disse ting, som regeringen nu begynder at blande sig i, er ting, som allerede er beskrevet i en slutseddel, altså hvad varmeregnskabet går ud på, andre offentlige omkostninger og udgifter, herunder vand, og

hvad energiforbruget er i en bygning. Så indtil nu har det privatretligt fungeret udmærket.

Jeg synes også, det er interessant, at forslaget kommer til første behandling samtidig med, at vi har set en repræsentant fra regeringen, erhvervsminister Mimi Jakobsen, klart udtrykke bekymring over de stærkt stigende og stærkt øgede omkostninger ved omsætning i ejendomshandler.

Ministeren har helt korrekt beskrevet, at omkostningerne nu i dag ligger omkring 105.000 kr. på omsætning af en ejendom, der er 750.000 kr. værd. Man må sige, at det forslag, som ministeren her har fremsat, jo klart er med til at forøge disse omkostninger, således at både sælger og køber nu ved, at omkostningerne ved en hushandel på 750.000 kr. ikke længere beløber sig til 105.000 kr., men nok nærmere kommer op i en størrelsesorden på omkring 120.000 kr.

Jeg synes som tidligere nævnt, at vi skal holde fingrene helt væk fra dette, og jeg er også overbevist om, at danskerne nu efterhånden er blevet mere og mere klar over, at regeringen har hænderne dybt nede i borgernes lommer, når man i en privatretlig ejendomshandel kommer med disse omkostninger.

Nu skal man jo især mærke sig ved forslaget her, at det pludselig er sælger, der efter regeringens opfattelse er den stærke part og køber den svage, i og med at køber efter lovforslaget til enhver tid med regres over for sælger kan forlange omkostningerne ved en sådan energisynsrapport, som forslaget arbejder med, dækket. Den er endda obligatorisk.

Nu er det ikke sådan, at det altid nødvendigvis er køberen, der er den svage part. Det er oftest og i ca. halvdelen af ejendomshandlerne omvendt, hvem der er stærk, og hvem der er svag. Så jeg forstår grundlæggende slet ikke regeringens interesse i her at gå ind i et privatretligt spørgsmål og fastsætte regler, som alt andet lige kun betyder meromkostninger i form af, at vi nu skal have uddannet folk til at kunne foretage disse syn, og der bliver så i forbindelse med ejendomshandler et betydeligt større bureaukrati: udfyldelse af sedler, og hvis ikke de står ved magt, kan et sådant lovforslag her jo også på ganske udmærket vis sikre advokatstanden mere arbejde, lige så vel som ejendoms-handlere selvfølgelig også får mere at lave, alt sammen til stor ulykkelighed for de mennesker, der på markedet ønsker at handle fast ejendom.

Så med baggrund i disse helt principielle ting om, hvad Folketinget skal blande sig i, og hvad